

Bemærkninger, hvormed jeg nu skal indlede Forhandlingen derom, ret korte.

Det foreliggende Lovforslag er, som vi alle ved, Udtryk for en Overenskomst, om jeg saa maa sige, mellem Partiernes i Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Disse er i alt væsentligt enige om en saadan Ordning, men ikke ganske enige om Enkelthederne i Ordningens endelige Udarbejdelse. Men til Grund for Lovforslaget ligger en Overenskomst, der, saa vidt jeg har kunnet skønne, er enstemmig vedtaget i Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Derefter er den udarbejdet i Indenrigsministeriet og tiltraadt af dette. Lovforslaget har derpaa været forelagt Landstinget og er vedtaget af dette uden nogen nævneværdig Forandring. Herefter mener jeg, at Folketinget, for saa vidt det principmæssig kan gaa med til en saadan Fiksering af Grundskatterne, som her er foreslaaet, kan vedtage Lovforslaget uden nævneværdig Forandring. Jeg skal derfor heller ikke gaa ind paa Enkelthederne.

Som af den højtærede Indenrigsminister berørt, har de frederiksbergske Grundskatter hidtil hvilet paa et ret mærkeligt Princip, hvilket nu i Lovforslagets § 2 søges ændret, idet man gaar over fra det tidligere Beskatningsgrundlag, en vis Grundværdi- og Bygningsværdibeskatning, til en Beskatning efter Ejendomsskyldvurdering. Man kunde sige, at det er det samme, som tidligere er sket i Landdistrikterne, idet den Grundtakstværdi, som hidtil har ligget til Grund for Grundskatterne paa Frederiksberg, i meget kunde sammenlignes med de gamle Hartkornsskatter paa Landet. Disse er jo nu forladte, og man er gaaet over til Ejendomsskyldbeskatningen. Det er det samme, der nu foreslaas her; man forlader den gamle Grundtakstbeskatning og gaar over til en Ejendomsskyldbeskatning. Dette Princip kan jeg i og for sig godt tiltræde, idet jeg deri ser den Fordel, at man, efterhaanden som Værdierne stiger faar disse draget ind under Beskatningen.

Hidtil har de Grunde, der henlaa ubenyttede, om man maa kalde det saa, været delt i tre Takstklasser: 1. Grunde, som benyttes til Græsning og Dyrkning, 2. Grunde, der benyttes som Have, og 3. Grunde, som henligger som Oplagspladser eller Anlæg. Disse 3 Klasser var underkastede, forskellige Grundtakster. Den højeste Grundtakst, som var 10,000 Kr. pr. Td. Land, hvilede paa Klasse 3 — de Arealer, som var underkastede Spekulation. Det var umuligt for Kommunalbestyrelsen at faa dem beskattede efter den Handelsværdi,

de havde. Det vil nu kunne naas, idet de Grunde, der henligger som Handelsvare i Spekulationsøjemed, nu og da vil være udsatte for Udstykning og Salg og eventuelt Bebyggelse, og hver eneste Gang der sker en saadan Forandring i deres Benyttelse, vil der være Lejlighed til at forandre Ejendomsskyldværdien og sætte dem op i den Værdi, som de skønnes at have den Dag, Vurderingen foretages.

Jeg finder altsaa, at Principet i og for sig er rigtigt nok. Derimod er jeg ikke saa glad ved den næste Bestemmelse i Lovforslagets § 2, som angaar Fikseringen af Beskatningen af de faste Ejendomme. I al Almindelighed ser jeg saaledes paa det, at Skatten paa faste Ejendomme saavel paa Frederiksberg som andre Steder bør være underkastet de samme Regler for Stigning under Hensyn til Kommunens Behov som Skatter af Formue og Indkomst, og jeg er ikke ganske sikker paa, at man ikke rammer lidt ved Siden af det, man tilsigter, naar man nu fikserer Skatten paa faste Ejendomme. Jeg kan absolut ikke indrømme Berettigelsen af den Begrundelse, som fra Landstingsflertallets Side er givet for denne Fiksering. Der siges i denne Begrundelse, at man ved at fikserer Grundskatterne vil opnaa, at der fremkommer en stærkere Lyst til Bebyggelse af de frederiksbergske Grunde. Med andre Ord, man mener ved Gennemførelsen af denne Reform at kunne, om jeg saa maa sige, kaste mere Jord til Bebyggelse ud paa Markedet, derved fremskaffe flere Ejendomme, en stærkere Udnyttelse af Arealerne og derved en stærkere Forøgelse af Indbyggerantallet. Jeg tror ikke, det er ganske rigtigt, jeg tror snarere, at Resultatet vil blive, at de i Spekulationsøjemed henliggende Grunde, paa hvilke der kunde blive Tale om Bebyggelse, efterhaanden som Skatten stiger, ikke vil være egnede til Bebyggelse i samme Grad som tidligere, da Formen for deres Beskatning var en anden. For de interesseredes Vedkommende tales der om andre Aarsager til dette Ønskes Fremkomst. Jeg skal ikke her komme ind paa Enkeltheder, men kun sige, at naar det for mig staa saaledes, at vi her indefra ikke alene kan anbefale, men ogsaa gaa med til at vedtage det foreliggende Lovforslag, saa er det ikke af Hensyn til de enkelte Grundejere og ikke af Hensyn til de Beskatningsformer, der eventuelt fremkommer, men det er ene og alene af Hensyn til Frederiksberg Kommunes umiddelbare Forbindelse med Københavns